

17-01-2021 Antonius van Padua

Welkom u die op deze zondag met ons vanuit de Antonius kerk een moment van inkeer wilt vieren door stilte, gebed, schriftlezing, orgel en zang. Ik hoop dat het voor ieder van ons inderdaad een moment van inkeer wordt. Zo'n moment dat het hart opent, zodat we op een nieuwe manier gaan luisteren en kijken. Goed kijken en goed luisteren begint met stil zijn. Laten we een moment inkeren in onszelf - Laten we biddend zingen 'Heer, ontferm U'.

Kyrie

Lofzang

Gebed

God, geef ons ogen die zien, geef ons oren die luisteren, opdat uw woord doordringt in ons hart. Wij vragen wij u dat omdat u ons zintuigen hebt gegeven om het geheim van leven te leren kennen. Door Jezus Christus, uw woord voor ons. Amen

1 Samuel 3:3b-10+19

Jo. 1:35-42

Overweging

Mag ik u uitnodigen om stil te staan bij de gebeurtenissen die zojuist werden verteld in de lezingen van 1 Samuel en het Johannes evangelie. Als we dat doen, doen we namelijk hetzelfde als wat gevraagd wordt van Samuel, leerling van Eli, en van de twee leerlingen van Johannes. Ze worden even stilgezet om goed te horen en scherp te zien.

Samuel is een jonge jongen die als leerling van Eli in opleiding is tot priester. Zijn vader en moeder hebben hem afgestaan voor de dienst in het heiligdom. Hij is in training om die dienst goed te leren uitoefenen. Heel belangrijk is daarbij dat hij in een levende relatie staat met de Heer, de God van Israël. Dat blijkt uit de geschiedenis die wij zojuist hoorden. Samuel is in slaap gevallen en hoort een stem en veronderstelt: 'dat zal Eli, mijn leermeester, zijn'. Hij loopt naar Eli toe en zegt: 'hier ben ik'. Maar Eli antwoordt: 'ik heb niet geroepen'. Dat tafereel speelt zich tot driemaal toe af. Dan begrijpt Eli dat het gehoor van zijn jonge leerling nog niet afgestemd is op het roepen van de Heer, de God van Israël. Eli onderwijst zijn leerling: 'Ga slapen, jongen, en mocht je weer die stem horen, zeg dan 'spreek Heer uw dienaar luistert'. En het gebeurt weer. En Samuel antwoordt: 'Spreek, Heer, uw dienaar luistert'. En wat is het gevolg van dat alles? Het staat er heel kort: 'Samuel groeide op; de Heer was met hem'. Het klinkt niet spectaculair, maar dat is het wel. Samuel heeft geluisterd

en gehoord. Hij heeft de werkelijkheid leren kennen. Hij is tot het bewustzijn gekomen dat de Heer sprekend en wel met hem is. Een verschil van dag en nacht. Een God ver weg en een God dichtbij. Leven in vervreemding en leven in de nabijheid van degene die leven geeft. Samuel leerde luisteren en hij hoorde: ik zal er zijn – ik ben bij je.

De tweede gebeurtenis. Duizend jaar later staat Johannes de dooper daar met twee van zijn leerlingen. Jezus komt voorbij en Johannes zegt tegen zijn leerlingen: ‘Kijk: het Lam Gods’. ‘Lam Gods’ voor hen een naam vol betekenis. Het bokje dat beladen met de zonden van mensen de woestijn wordt ingejaagd en zo teken van bevrijding wordt. Het Lam Gods als het paaslam dat geslacht zal worden, de lijdende knecht die zijn leven geeft voor velen. Lam Gods. ‘Kijk goed, daar loopt hij’, zegt Johannes tegen zijn leerlingen. En zij gaan achter hem aan lopen. Jezus draait zich om en vraagt: ‘wat willen jullie?’. En zij zeggen ‘wij willen graag weten waar u woont’. En Jezus: ‘kom maar mee, dan kun je het zien’. Ze gaan mee en blijven die dag bij hem. Ze hebben hem thuis gevonden. Zoals Samuel tot bloei komt in de nabijheid van God, zo komen deze leerlingen thuis bij zichzelf in de nabijheid van Jezus.

Hoe raak je thuis, hoe kom je tot rust, hoe vind je je plek? De Schrift leert ons vandaag goed te luisteren en goed te kijken. Eigenlijk een heel eenvoudige raad. Maar echt zien en horen is een kunst. Hoe beoefen je die kunst in een omgeving waar reclameboodschappen om het hardst om aandacht roepen. Waar kranten, radio, TV, sociale media je overdonderen met nieuwe trends, politieke overtuigingen, en alles wat je hebben en weten moet om erbij te horen? Hoe kun je goed kijken en luisteren en het eigen spoor niet bijster raken?

Natuurlijk is de situatie voor de leerlingen van Eli en Johannes heel anders dan de onze. Maar we kunnen wel van hen leren. Ook zij horen en zien van alles. Ook zij moeten getraind worden in het luisteren naar stemmen en in het zien van voorbeelden. Zij leren onderscheiden. En dat kunnen wij ook. Niet alles voor zoete koek aannemen, af en toe de vraag stellen: wat hoor ik eigenlijk, wat zie ik? Wat gebeurt er rondom mij heen? Word ik geleefd of leef ik zelf? Kijk en probeer te onderscheiden wat je echt goed doet. Luister en probeer het onderscheid te ervaren van wat je eigenlijk vreemd is en wat echt bij je hoort.

Intenties Eduard en Karel van Rooy, Anneke van Gaal, Helma Gommans, Veronie Meeuwssen

Voorbede

God, geef ons de kracht om elkaar te zien. Geef dat wij elkaar niet achteloos voorbijlopen.

Verscherp onze aandacht voor alles wat kwetsbaar is.

Laat ons bidden

God, geef ons de kracht om naar elkaar te luisteren. Behoed me voor het eenzijdig vertellen van mijn verhaal,

Geef me een open oor en hart voor het verhaal van mijn naaste.

Laat ons bidden

God, U werkt in de wereld onopvallend, als het zaad dat telkens weer opschiet.

Laat ons horen en zien hoe U overal werkzaam bent in mensen van goede wil.

Laat ons bidden

Voorganger

Wij danken U, God, voor de onderzoekende geest en de creativiteit waarmee U mensen hebt benadigd. Wij danken U voor alles wat wij tot stand mogen brengen en voor de ondersteuning die wij elkaar daarbij mogen geven. Amen

Zegengebed

Zegen ons met een open blik voor uw schepping, dat wij zien wat is:

De kracht van de natuur, de kwetsbaarheid van mensen.

Zegen ons met een onbevangen oor voor de geluiden in en rondom ons,

Dat ze ons niet doof maken voor de fluistering van uw stem.

Dat wij afstand houden om beter te zien,

Dat wij stil worden om beter te horen.

Zegen ons met aandacht opdat wij niet slordig leven,

Zegen ons met uw naam: Vader, Zoon en Heilige Geest.